

Życiorys

Prof. Dr. Tadeusz Vetulani

Tadeusz Bolesław Vetulani, syn Elżbiety Karoliny z Kunachowiczów i ó.p. Romana prof. gimnazjum w Sanoku, honorowego członka Macierzy Śląskiej narodowości polskiej wyz. rzym.-kat. stanu żonatego. ur. się w Sanoku dnia 13 marca 1897 r. gdzie ukończył szkołę powszechną oraz siedem klas gimnazjum. Do 8-mej klasy gimn. uczęszczał początkowo w Cieszynie, następnie we Wiedniu gdzie w roku 1915 złożył egzamin dojrzałości z odznaczeniem. W roku akademickim 1915/1916 studiował filozofię na Uniwersytecie we Wiedniu. W czasie pobytu we Wiedniu pracował honorowo w Zarządzie Oddziału Wiedeńskiego Polskiego Archiwum Wojennego. Od sierpnia 1918 służył w wojsku austriackim w formacjach pomocniczych, gdyż w czasie tej służby napadł na zdrowie. Po rozpadnięciu się Austrii i odzyskaniu przez Polskę niepodległości uznany jako niezdolny do służby wojskowej, pracował do 20 kwietnia 1919 r. jako agronom w dziale hodowlanym polskich wojskowych formacji pomocniczych. W takim samym charakterze i w tych samych warunkach w Krakowie, pracował w roku 1920 w ramach krakowskiego Batalionu Ochotniczego Wartowniczego. Od maja 1919 r. do lipca 1922 studiował rolnictwo na Studium Rolniczym przy Wydz. Filozoficznym U. J. w Krakowie, które ukończył ze stopniem inżyniera. W okresie tych studiów brał czynny udział w naukowym życiu akademickim a w szczególności na terenie Koła Rolników Wszechnicy Jagiellońskiej, m. innymi jako prezes tej organizacji w roku akademickim 1921/1922. Po ukończeniu studiów rolniczych w Krakowie w czasie, których odbywał też wakacyjne praktyki rolnicze, w czasie od 2 sierpnia 1922 do listopada 1924 pracował praktycznie na roli, a mianowicie do dnia 1 lipca 1923 jako administrator majątku Polanka Szawńska w woj. lubelskim, następnie zaś jako adm. majątku Polanka Wielka w woj. krakowskim. W okresie pracy nawet poświęcał się też społeczno-oświatowej pracy i działalności wśród włościan a nadto w dniach wolniejszych od zajęć opracowywał zebrane w międzyczasie materiały do pracy doktorskiej. Od lutego 1925 do 1 września 1925 był młodszym asystentem Zakładu Hodowli Zwierząt w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Od 1 września 1925 do 1 lutego 1931 pełnił obowiązki starszego asystenta Zakładu Szczegółowej Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Poznańskiego. W międzyczasie w styczniu 1926 uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora rolnictwa, a w marcu 1929 habilitował się na Uniwersytecie Poznańskim w zakresie nauki o hodowli zwierząt/ ogólnej i szczegółowej / uzyskując stopień docenta Uniw. Poznańskiego. W listopadzie 1928 został powołany przez Wydz. Matematyczno-Przyrodniczy Polskiej Akademii Umiejętności na współpracownika Komisji Fizjograficznej P. A. U. W czasie od 1-go września 1928 do 31 sierpnia 1929 korzystał z urlopu naukowego, który spędził na studiach w dziale Morfologii Doświadczalnej Państwowego

Instituteu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Z dniem 1.11.1931 został powołany przez Un. Stefana Łazorę z Wiednia na stanowisko asystenta i kierownika Zakładu Hodowli Zwierząt U.S.B., gdzie pozostał do dnia 2. sierpnia 1935. Z dniem 1 września 1935 został mianowany prof. nadzwyczajnym i kierownikiem Zakładu Specjalnej Hodowli Zwierząt Univ. Poznańskiego. Otrzymał szereg podróży i wyjazdów naukowych krajowych i zagranicznych m.in. Anglią do Turcji 1929, do Wiednia i na Morawy 1931, do Austrii 1933, do Francji 1934, do Tyrolu 1937, do Niemiec, Szwajcarii i na Morawy 1938, do Szwajcarii 1939. Uczestnik w wielu wycieczkach naukowych ujemnych i innych naukowców zagranicznych jak w Wiedniu dr. Ina. Roberto Schälze z Wiednia w roku 1932/1933 i prof. Dr. Leopolda Ainszta z Wiednia w 1934 a w Poznaniu prof. Dr. Otto Antoniewicza z Wiednia w 1936 r., Dr. Ina. Roberto Schälze z Wiednia w 1937 r. i w roku 1938/1939 wykonywał pod jego kierownictwem w Poznaniu swą pracę dyplomową student reżymu w Berlinie Polak p. Kazimierz Górecki. Od stycznia 1938 został zaproszony w poczet współpracowników i bliźnich współpracowników wychodzącego w Berlinie naukowego czasopiśmiennika "Zeitschrift für Tierzüchtung und Zuchtungsbiologie". Już przed wojną z roku 1939 był członkiem Wydz. Matematycznego-Przyrodniczego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, sekretarzem Oddziału Poznańskiego Towarzystwa popierania Polaciej Nauki Rolnictwa i Leśnictwa, członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Przyrodniczego in. Kopernika, członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Zoolożniczego, współpracownikiem Redakcji Polskiego Słownika Biograficznego Polaciej Akademii Umiejętności, naukowym kierownikiem sekcji z jego inicjatywą w roku 1936 Kwartala Koniaków Polskich typu Karpana i innego w Muzeum Białowieskiej i. t. d. Lata ostatniej wojny światowej spędził w Krakowie, głównie na stanowisku referenta Polskiego Czerwonego Krzyża Okręgu Krakowskiego, od 15 maja 1940 - do 30 czerwca 1943/ następnie jako pracownik zarządu polskiego oddziału Górka Narodowa i Wiskowice Firmy K. Błaszczyszki i Synowie/ do 31 grudnia 1944/ następnie jako pracownik Krakowskiej Firmy Agrolinowo-Żywnościowej Praga/ do 18 stycznia 1945 r. t. j. do dnia uwolnienia Krakowa / Pracy charytatywnej- społecznej zapoczątkowaną na platformie P.C.K. kontynuował nieprzerwanie aż do momentu uwolnienia Krakowa. Do uwolnienia Krakowa uczestniczył w Zarządzie Tymczasowej Komisji Administracyjnej Uniwersytetu Poznańskiego w Krakowie oraz w pracy hodowlano- społecznej do której został powołany przez Wojewódzki Urząd Ziemiański w Krakowie. W dniu 22 czerwca 1945 r. uzyskał swą dyktando Profesora nadzwyczajnego i kierownika Zakładu Specjalnej Hodowli Zwierząt na Uniwersytecie Poznańskim. W grudniu 1945 roku został z ramienia Ministerstwa Leśnictwa na terenie sowieckiej strefy okupacyjnej Niemiec w Berlinie i Schorfheide w sprawach rewizji karczykowej / koniki rezerwatowa z Muzeum Białowieskiej.

W roku 1945 został powołany na członka Państwowej Rady Ochrony Przyrody oraz na członka Komisji Dyscyplinarnej Uniwersytetu Poznańskiego dla spraw niższych funkcjonariuszy U.P.

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27. marca 1949 roku został profesorem zwyczajnym Szczególnej Hodowli Zwierząt na Wydziale Rolniczo - Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego.

W czasie od roku 1942 do chwili obecnej ogłosił drukiem 104 prace, artykułów i innych publikacji naukowych, nadto liczne krytyczne referaty i omówienia naukowych prac hodowlanych polskich i zagranicznych na ze-
mach wydawnictw polskich i zagranicznych.

Poznań, dnia 26 maja 1950 r.

/-/Prof. Dr. Teófilus Wetulański